

Сряда, 11 декември 2013 г.

P7_TA(2013)0575

Правата на човека по света през 2012 г. и политиката на ЕС по въпроса

Резолюция на Европейския парламент от 11 декември 2013 г. относно годишния доклад за 2012 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на ЕС по въпроса (2013/2152(INI))

(2016/C 468/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека (ВДПЧ) и други договори и инструменти на ООН в областта на правата на човека,
- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на Организацията на обединените нации от 8 септември 2000 г. (A/Res/55/2) и свързаните с нея резолюции на Общото събрание на ООН,
- като взе предвид член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид годишния доклад на ЕС за 2012 г. относно правата на човека и демокрацията по света, приет от Съвета на 6 юни 2013 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2012 г. относно годишния доклад за 2011 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази връзка ⁽¹⁾,
- като взе предвид Стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията (11855/2012), приети от Съвета по външни работи на 25 юни 2012 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2012 г. относно прегледа на стратегията на ЕС за правата на човека ⁽²⁾,
- като взе предвид Решение 2012/440/ОВППС на Съвета от 25 юли 2012 година за назначаване на специален представител на Европейския съюз за правата на човека ⁽³⁾,
- като взе предвид своята препоръка от 13 юни 2012 г. относно специалния представител на ЕС за правата на човека ⁽⁴⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 14 май 2012 г. относно „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“,
- като взе предвид своята препоръка от 13 юни 2013 г. до върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Европейската комисия, до Съвета и до Комисията относно прегледа за 2013 г. на организацията и функционирането на ЕСВД ⁽⁵⁾,
- като взе предвид насоките на Европейския съюз относно правата на човека и международното хуманитарно право ⁽⁶⁾,
- като взе предвид насоките на Европейския съюз относно насърчаването и защитата на свободата на религията или убежденията и своята препоръка до Съвета, приета на 13 юни 2013 г., във връзка с проекта за насоки на ЕС относно насърчаването и защитата на свободата на религията или убежденията,
- като взе предвид насоките на Европейския съюз за насърчаване и защита на упражняването на всички човешки права от лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица (ЛГБТИ),

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0504.

⁽³⁾ ОВ L 200, 27.7.2012 г., стр. 21.

⁽⁴⁾ ОВ С 332 Е, 15.11.2013 г., стр. 114.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0278.

⁽⁶⁾ http://www.eeas.europa.eu/human_rights/docs/guidelines_en.pdf.

Сряда, 11 декември 2013 г.

- като взе предвид насоките на ЕС относно диалозите за правата на човека, приети от Съвета на 13 декември 2001 г. и преразгледани на 19 януари 2009 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 8 октомври 2013 г. относно в публичния и частния сектор: въздействието върху правата на човека в трети страни ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 февруари 2013 г. относно 22-рата сесия на Съвета на ООН по правата на човека ⁽²⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 17 ноември 2011 г. относно подкрепа от страна на ЕС за Международния наказателен съд (МНС): отговор на предизвикателствата и превъзможване на трудностите ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2011 г. относно преразглеждането на Европейската политика за съседство ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съвместните съобщения на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 20 март 2013 г. за „Европейска политика на добросъседство: полагане на усилия за засилено партньорство“ (JOIN(2013)4), и от 25 май 2011 г. относно „Нов отговор на промените в съседните държави: преглед на европейската политика на съседство“ (COM(2011)0303),
- като взе предвид стратегическия документ относно Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) за периода 2011—2013 г. и предложението на Комисията за нов финансов регламент за ЕИДПЧ за периода 2014—2020 г. (COM(2011)0844),
- като взе предвид своята препоръка от 29 март 2012 г. към Съвета относно механизмите за възможното създаване на Европейски фонд за демокрация (ЕФД) ⁽⁵⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 17 юни 2010 г. относно политиката на Европейския съюз в полза на защитниците на правата на човека ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 юли 2011 г. относно външните политики на ЕС в полза на демократизацията ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2012 г., озаглавена „Стратегия за цифрова свобода в рамките на външната политика на ЕС“ ⁽⁸⁾,
- като взе предвид Резолюция 67/176 на Общото събрание на ООН от 20 декември 2012 г. относно мораториума върху използването на смъртното наказание,
- като взе предвид резолюции № 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960(2010) и 2106 (2013) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,
- като взе предвид Доклада относно показателите на ЕС за цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, приет от Съвета на ЕС на 13 май 2011 г.,
- като взе предвид резолюциите на Общото събрание на ООН относно правата на детето, най-скорошната от които е от 4 април 2012 г. (66/141),
- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно правата на човека и социалните и екологичните стандарти в международните търговски споразумения ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно международната търговска политика в контекста на неотложните приоритети по отношение на изменението на климата ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0394.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0055.

⁽³⁾ ОВ С 153 Е, 31.5.2013 г., стр. 115.

⁽⁴⁾ ОВ С 168 Е, 14.6.2013 г., стр. 26.

⁽⁵⁾ ОВ С 257 Е, 6.9.2013 г., стр. 13.

⁽⁶⁾ ОВ С 236 Е, 12.8.2011 г., стр. 69.

⁽⁷⁾ ОВ С 33 Е, 5.2.2013 г., стр. 165.

⁽⁸⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0470.

⁽⁹⁾ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 31.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 94.

Сряда, 11 декември 2013 г.

- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно корпоративната социална отговорност в международните търговски споразумения ⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по развитие и на комисията по правата на жените и равенството между половете (A7-0418/2013),
- А. като има предвид, че различните процеси на преход, в т.ч. народни бунтове, конфликти и постконфликтни ситуации, както и блокираните преходи в някои авторитарни държави, изправиха политиките на ЕС в подкрепа на правата на човека и демокрацията по света пред все по-големи предизвикателства; като има предвид, че годишният доклад на ЕС за правата на човека и демокрацията по света през 2012 г. демонстрира необходимостта ЕС да продължава да развива гъвкавостта на своите политики; като има предвид, че най-основният стратегически избор на ЕС се отнася до издръжливостта и политическа решимост да остане верен на основополагащите ценности на Европейския съюз в тези трудни времена под натиска на други политически цели и интереси;
- Б. като има предвид, че правосъдието, принципите на правовата държава, отчетността, прозрачността и търсенето на отговорност, борбата с безнаказаността, справедливите съдебни процеси и независимата съдебна система са задължителни елементи от защитата на правата на човека;
- В. като има предвид, че член 21 от ДЕС укрепи още повече ангажимента на ЕС да действа на международната сцена, ръководен от принципите на демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека и на основните свободи, зачитането на човешкото достойнство, принципите на равенство и солидарност и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации, на Хартата на основните права на Европейския съюз и на международното право;
- Г. като има предвид, че политическите критерии от Копенхаген за „стабилността на институциите, които гарантират демокрацията, правовата държава, правата на човека и зачитането и закрилата на малцинствата“ продължават да бъдат основен елемент на процеса на разширяване на ЕС;
- Д. като има предвид, че въстанията в арабския свят подтикнаха Европейския съюз да признае неуспеха на досегашните политики и да се ангажира в полза на подхода „повече за повече“ в преразглеждането на политиката за съседство, на основата на ангажимент да „се адаптират нивата на подкрепата на ЕС за неговите партньори в съответствие с напредъка на политическите реформи и изграждането на стабилна демокрация“, спазването на правата на човека и на основните свободи, в т.ч. свободни и честни избори, свободата на сдружаване, изразяване на мнение и събрания, свободна преса и медии, принципите на правовата държава, упражнявани от независима съдебна власт, както и свобода на мисълта, свобода на съвестта и свобода на вероизповедание или убеждения;
- Е. като има предвид, че в заключенията на Съвета относно Програмата на Европейската комисия за промяна в политиката на развитие на ЕС, приета през май 2012 г., изрично се заявява, че „подкрепата за партньорите ще бъде адаптирана към тяхното състояние на развитие, както и към тяхната ангажираност и напредък по въпросите на правата на човека, демокрацията, принципите на правовата държава и доброто управление“; като има предвид, че в последната обща позиция на ЕС относно Форума на високо равнище за ефективност на помощта се поема ангажимент в рамките на сътрудничеството за развитие системно да се обръща внимание на „демократичния собствен принос“, при който държавите партньори носят отговорност за насърчаването на благоприятна за гражданското общество среда и за укрепването на ролята на парламентите, местните власти, националните институции за одит и свободните медии;
- Ж. като има предвид, че през юни 2012 г. Съветът на ЕС прие стратегическа рамка и план за действие относно правата на човека и демокрацията, с която институциите на ЕС се ангажират за постигането на няколко конкретни цели на политиките; като има предвид, че през юли 2012 г. Съветът на ЕС създаде пост и назначи първия специален представител на ЕС по темата за правата на човека; като има предвид, че процедурата по приемането на нов план за действие относно правата на човека и демокрацията, който се предвижда да влезе в сила през януари 2015 г., когато изтича настоящият план за действие, трябва да започне през пролетта на 2014 г.;
- З. като има предвид, че Европейският фонд за демокрация бе създаден през октомври 2012 г. с основната цел да предоставя преки безвъзмездни средства на активисти, подкрепящи демокрацията или организации, които се борят за демократичен преход в съседните на Европейския съюз държави и отвъд тях;

⁽¹⁾ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 101.

Сряда, 11 декември 2013 г.

- И. като има предвид, че създаването на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) беше придружено от уверения, че подкрепата за правата на човека и демокрацията ще бъде една пътеводна нишка, която ще обединява новата дипломатическа служба на ЕС; като има предвид, че мрежата от делегации на ЕС по света предоставя на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) нов капацитет за провеждане на политиката на ЕС в областта на правата на човека;
- Й. като има предвид, че в своите резолюции относно предишния годишен доклад и относно прегледа на Стратегията на ЕС за правата на човека (приети и двете през декември 2012 г.), Парламентът подчерта необходимостта да реформира своите собствени практики за интегриране на правата на човека в своите дейности и да предприема последващи действия след резолюциите си по неотложни въпроси, които осъждат нарушения на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава;
- К. като има предвид, че проучването на общественото мнение „Евробарометър“ на Европейския парламент, проведено в 27-те държави—членки на ЕС през ноември и декември 2012 г., показва още веднъж, че в очите на европейците защитата на правата на човека продължава да бъде най-значимата ценност; като има предвид, че истинското изпълнение на декларираните ангажименти на ЕС за подкрепа на правата на човека и демокрацията в неговите външни политики е от ключово значение за поддържане на доверието във външната политика на ЕС като цяло;
- Л. като има предвид, че през декември 2012 г. Европейският съюз получи Нобелова награда за своя принос за напредъка на мира и помирението, демокрацията и правата на човека в Европа;

Общи съображения

1. Счита, че правата на човека заемат централно място в отношенията на ЕС с всички трети държави, включително неговите стратегически партньори; подчертава, че политиката на ЕС в областта на правата на човека трябва да бъде последователна в спазването на задълженията си по Договора, да гарантира съгласуваност между вътрешната и външната политика и да избягва двойните стандарти във външните си политики; поради това призовава за приемането на заключенията на Съвета по външни работи на ЕС относно правата на човека и стратегическите партньори, които ще установят общ праг за държавите членки и за длъжностните лица на ЕС във връзка с въпросите, свързани с правата на човека, които те, като минимум, следва да поставят пред своите колеги — стратегически партньори;
2. Призовава заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП), специалния представител на ЕС за правата на човека и ЕСВД да се придържат към тези ангажименти и да интегрират правата на човека и демокрацията в отношенията на ЕС с неговите партньори, включително на най-високо политическо равнище, като използват всички подходящи инструменти на външната политика на ЕС;
3. Подчертава изключително важната роля, която играе гражданското общество, за защитата и насърчаването на демокрацията и правата на човека; призовава ЗП/ВП да осигури тясно сътрудничество и партньорство с гражданското общество, включително защитниците на правата на човека; счита също така, че Съюзът следва да застава най-категорично зад всички застъпници за права на човека, демокрацията, свободата и прозрачността в целия свят;
4. Признава, че институциите на ЕС и всички държави членки трябва да прилагат твърд и последователен подход спрямо нарушенията на правата на човека по целия свят по прозрачен и подлежащ на отчетност начин; счита, че когато е изправен пред случаи на постоянни нарушения на правата на човека, ЕС следва да говори с един глас и да гарантира, че посланието му се чува както от правителствата, нарушаващи правата на човека, така и от техните народи; призовава Съвета по външни работи да провежда ежегодно публичен дебат по въпросите на правата на човека;
5. Припомня своята решимост да бъде тясно свързан и консултиран във връзка с изпълнението на Стратегическата рамка на ЕС относно правата на човека и демокрацията;

Годишният доклад на ЕС за 2012 г.

6. Приветства приемането на годишния доклад на ЕС за 2012 г. относно правата на човека и демокрацията по света; очаква от ЗП/ВП постоянна ангажираност, с представяне на редовни доклади на вниманието на Парламента; призовава за активно и конструктивно разискване между институциите на ЕС при изготвянето на бъдещите доклади, за да се откроят по-ясно действията на ЕС в тази област;

Сряда, 11 декември 2013 г.

7. Счита, че годишният доклад следва да се превърне в основен инструмент за комуникационната дейност и за разискването на дейностите на ЕС в областта на правата на човека и демокрацията; ето защо приветства ангажимента на ЗП/ВП и ЕСВД да използват годишните доклади на ЕС като доклади за изпълнението на стратегическата рамка на ЕС и плана за действие относно правата на човека и демокрацията;
8. Отбелязва препратките към действията на специалния представител на ЕС за правата на човека в годишния доклад и насърчава ЗП/ВП и ЕСВД да включат повече задълбочени анализи — особено когато става въпрос за неговата роля в прилагането на стратегическата рамка и на плана за действие — с цел да се предостави адекватно описание на неговата роля и работа;
9. Признава усилията, положени за изброяването на действия на ЕС в областта на правата на човека и подкрепата за демокрацията в докладите по страни, които предоставят богата информация за работата на институциите на ЕС по света; при все това изразява съжаление, че на докладите за отделните държави очевидно все още липсва систематична, ясна и последователна рамка, която да даде възможност за по-стриктен анализ на въздействието и ефикасността на дейността на ЕС;
10. Отново изразява своето становище, че докладите за отделните държави следва да бъдат допълнително разширени и да отразяват изпълнението на националните стратегии в областта на правата на човека, като по този начин се отнасят до специфични цели, основани на съвкупност от показатели, с цел да се оценяват както положителните, така и отрицателните тенденции, да се оценява ефективността на действията на ЕС и да се обосновава адаптирането на равнището на помощта от ЕС в съответствие с напредъка в областта на правата на човека, демокрацията, принципите на правовата държава и доброто управление;
11. Приветства усилието в годишния доклад да се включат дейности на Европейския парламент, призовава да се извлича полза от постиженията и потенциала на Парламента, включително от множеството негови изследвания и анализи, и решително насърчава ЗП/ВП и ЕСВД да докладват относно действията, предприети от ЕС, вследствие на резолюциите на Парламента, включително на резолюции по неотложни въпроси, свързани с нарушения на правата на човека; призовава за постоянен поток от информация и сътрудничество между Парламента и специалния представител на ЕС за правата на човека, по-специално в извънредни ситуации;
12. Приветства годишния доклад на ЕС за 2012 г. относно правата на човека и демокрацията по света, тъй като той показва усилията, полагани от ЕС в подкрепа на интегрирането на правата на човека, равенството между мъжете и жените, демокрацията и доброто управление в политиките и инструментите за развитие;

Рамка на политиката на ЕС

Стратегическа рамка и план за действие

13. Отново изразява одобрението си за стратегическа рамка на ЕС и плана за действие относно правата на човека и демокрацията като важен етап в интегрирането и включването на правата на човека във всички външни политики на ЕС; подчертава необходимостта от всеобщ консенсус и засилена координация на политиката на ЕС за правата на човека между институциите на ЕС и държавите членки; призовава ЕСВД да активизира усилията си по засилване на съпричастността на държавите членки към плана за действие; призовава за включването в годишния доклад на раздел относно изпълнението на плана за действие от държавите членки;
14. Подчертава жизненоважното значение на ефикасното и убедително изпълнение на декларираните ангажименти, както в стратегическата рамка, така и в плана за действие; посочва, че за спечелване на доверието се изисква предоставянето на адекватни ресурси на специалните политики в областта на правата на човека, както и последователното им интегриране на високо политическо равнище, например на ниво министри и срещи на високо равнище с трети държави, включително със стратегически партньори;
15. Изразява съжаление относно факта, че икономическите, социалните и културните права остават до голяма степен пренебрегнати от политиката на ЕС по въпросите на правата на човека, което контрастира със заявления ангажимент на ЕС за неделимост и взаимозависимост на правата, и призовава ЕСВД, Комисията и държавите членки да активизират усилията си в тази посока, включително в областта на правото на труд и социалните права;
16. Отбелязва, че настоящият план за действие ще приключи в края на 2014 г.; изразява очакване ЗП/ВП и ЕСВД да започнат своевременно преглед и консултации с държавите членки, Комисията, Парламента и гражданското общество, което да завърши с приемането на нов план за действие, който да влезе в сила през януари 2015 г.;

Сряда, 11 декември 2013 г.

Специален представител на ЕС за правата на човека

17. Отчита значението на мандата, предоставен на първия специален представител на ЕС (СПЕС) за правата на човека; насърчава специалния представител на ЕС да повиши видимото присъствие на политиката на ЕС в областта на правата на човека, и в частност на правата на жените и правата на всички малцинства, както и нейното интегриране във всички политики, последователност, съгласуваност и ефективност, и да намери точния баланс между тихата и публичната дипломатия в изпълнението на своя мандат; изказва отново препоръката си специалният представител на ЕС да представя на Парламента редовен доклад относно своите дейности и разяснение относно неговите тематични и географски приоритети и да гарантира, че въпросите, повдигнати от Парламента, биват последвани от съответни мерки;

18. Приветства специалния представител на ЕС за открития диалог, който той води с Европейския парламент и с гражданското общество, създавайки по този начин важна практика, която следва да бъде продължена и консолидирана, за да се гарантира необходимата прозрачност и отчетност; приветства сътрудничеството на специалния представител на ЕС с регионални органи и на многостранни форуми и го насърчава да продължава да разгръща тези дейности;

19. Приветства факта, че сътрудничеството със специалния представител на ЕС за правата на човека бе включено в мандата на специалния представител на ЕС, отговарящ географски за Сахел, и настоятелно призовава Съвета и ВП/ЗП да възприемат тази практика по отношение на мандатите на бъдещите специални представители на ЕС, отговарящи за различни географски региони;

Насоки на ЕС относно правата на човека

20. Приветства приемането на насоките на ЕС относно свободата на вероизповедание или убеждения, както и относно човешките права на лесбийките, хомосексуалните, бисексуалните и транссексуалните лица; въпреки това припомня на ЕСВД да спазва добрата междуинституционална практика и да приобщи своевременно съответните политически органи на Парламента, когато разработва нови стратегически инструменти, като насоки, или когато прави преглед на съществуващи такива; припомня своята препоръка до Съвета във връзка с насоките относно свободата на вероизповедание или убеждения, в която Парламентът предложи амбициозен набор от инструменти, предоставящи идеи за практическо прилагане на насоките с цел постигане на съществен напредък при защитата и насърчаването на тази основна и всеобща свобода; поздравява възприетата от ЕСВД и Съвета практика за преразглеждане и ревизиране на по-раншни насоки; насърчава ЕСВД да възприеме по-строг процес на преразглеждане, включващ задълбочени консултации със заинтересовани страни с цел адаптиране към променящите се обстоятелства;

21. Настоятелно призовава ЕСВД и Съвета да обърнат особено внимание на въпроса за подходящи планове за прилагане на съответните насоки; препоръчва провеждането на допълнително обучение и повишаване на информираността на персонала на ЕСВД и на делегациите на ЕС, както и сред дипломатите на държавите членки; изразява особена загриженост по отношение на изпълнението на насоките относно международното хуманитарно право и насоките относно изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне;

Диалог с трети страни по въпросите на правата на човека

22. Отбелязва продължаващите затруднения в постигането на конкретен напредък в няколко от водените от ЕС диалози и консултации по въпросите на правата на човека; насърчава ЕС да потърси нови начини диалогът със страните, които будят загриженост, да бъде по-смислен; подчертава необходимостта от провеждането на решителна, амбициозна и прозрачна политика в областта на правата на човека в рамките на тези диалози; следователно призовава ЕС, когато диалогът за правата на човека е неконструктивен, да извлече ясни политически заключения и — в подобни случаи, или в случаи на продължаващи нарушения на правата на човека — да поставя по-силен акцент върху политическия диалог, демаршите и публичната дипломатия; предупреждава освен това за отклоняването на обсъжданията, свързани с правата на човека, от политическия диалог на високо равнище;

23. Счита, че диалозите и консултациите по въпросите на правата на човека следва да укрепват и подкрепят гражданското общество, защитниците на правата на човека, профсъюзите, журналистите, адвокатите и парламентаристите, които се надигат и протестират срещу нарушенията в своите страни и изискват правата им да бъдат зачитани; призовава ЕС да гарантира, че диалозите и консултациите по въпросите на правата на човека са амбициозни и са съпътствани от ясни публични критерии, въз основа на които може да бъде обективно измерен техният успех;

Сряда, 11 декември 2013 г.

24. Припомня факта, че корупцията в публичния и в частния сектор запазва и засилва неравенствата и дискриминацията, когато става дума за равнопоставено упражняване на гражданските, политическите, икономическите или социалните и културните права, и подчертава факта, че е доказано, че корупционните действия и нарушенията на правата на човека са свързани със злоупотребата с власт, липсата на отчетност и различни форми на дискриминация; изисква най-високо ниво на отчетност и прозрачност на външната помощ и публичните бюджети във връзка с бюджета и външната помощ на ЕС;

Национални стратегии за правата на човека и координатори за правата на човека

25. Отбелязва усилията, положени от ЕСВД, за финализиране на първия цикъл на националните стратегии за правата на човека на ЕС; отново изразява своята подкрепа за целта делегациите на ЕС и посолствата на държавите членки по места да дават собствен принос към националните стратегии, като същевременно се гарантира контрол на качеството на централно равнище; въпреки това изразява съжаление относно липсата на прозрачност по отношение на съдържанието на националните стратегии; подновява призива си за публично оповестяване най-малко на ключовите приоритети на всяка национална стратегия, както и Парламентът да има достъп до стратегиите, така че да бъде възможно подходящо равнище на контрол; насърчава ЕС да направи публична оценка на поуките, извлечени по време на първия цикъл от разработването на националните стратегии в областта на правата на човека, и да определи най-добрите практики за следващия цикъл;

26. Приветства почти завършената мрежа от координатори по въпросите на правата на човека в делегациите на ЕС; призовава ЗП/ВП и ЕСВД да разработят план за това по какъв начин съответната мрежа може да се използва, за да се реализира напълно нейният потенциал; приканва делегациите на ЕС да публикуват координатите на всички контактни центрове по въпросите на правата на човека и длъжностните лица за връзка на ЕС за защитниците на правата на човека;

Правата на човека в търговската политика на ЕС

27. Подкрепя практиката на включване на правно обвързващи, неподлежащи на преговори клаузи относно правата на човека в международните споразумения, сключени от ЕС с трети страни, и счита, че клаузите за правата на човека следва да се включват систематично и в търговските споразумения; призовава за ефективен мониторинг на тяхното прилагане и докладване до компетентната комисия на Парламента относно тяхната оценка и предложените ответни действия;

28. Посочва, че Парламентът следва да отказва одобрението си на международни споразумения в случай на сериозни нарушения на правата на човека;

29. Припомня, че преразгледаната ОСП ще влезе в сила от 1 януари 2014 г.; приветства продължаването на схемата на ОСП +, съгласно която държавите могат да се ползват от допълнителни преференциални тарифи, след като са ратифицирали и приложили 27 основни конвенции в областта на правата на човека, трудовите отношения и околната среда; припомня възможността за преустановяване на преференциите на ОСП, ОСП + и „Всичко освен оръжия“ (ВОО) в случай на тежко нарушение на правата на човека; призовава Комисията да направи обществено достояние оценките за правото на участие в ОСП + с цел повишаване на прозрачността и отчетността;

30. Освен това призовава ЕС да дефинира и приеме специфични насоки на политиката за ефективното включване на правата на човека в неговите търговски и инвестиционни споразумения с цел да се постигне методологична последователност и прецизност в оценките на въздействието върху правата на човека;

Правата на човека в политиките на ЕС за развитие

31. Подчертава факта, че Партньорство от Пусан за ефективно сътрудничество за развитие призова международната общност да приеме основан на правата на човека подход към международното сътрудничество, с оглед засилване на ефективността на усилията за развитие;

32. Призовава Комисията да прави подробни оценки на въздействието на проектите на ЕС в областта на сътрудничеството за развитие, които следва да включват оценка на въздействието на последните върху положението с правата на човека, за да се гарантира, че усилията на ЕС за развитие не допринасят за по-нататъшна маргинализация на групи, страдащи от дискриминация, и че финансовите средства на ЕС се разпределят справедливо между различните региони в рамките на държавите, въз основа на техните нужди и равнище на развитие;

Сряда, 11 декември 2013 г.

33. Отново посочва, че Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) следва да бъдат отговорни за приемането на основан на правата подход при планирането в бъдеще;

34. Застъпва становището, че националните парламенти и организациите на гражданското общество играят важна роля за ефективното прилагане на разпоредбите за правата на човека и подчертава, че следва да се създадат подходящи условия за участието им в процеса на вземане на решения с цел насърчаване на истинска ангажираност с избора на политика в областта на стратегията за развитие;

Политика на Европейския съюз по отношение на процесите на преход

35. Отбелязва неоспоримите данни от последните години, които сочат решаващото значение на това външната политика на ЕС да отчита адекватно динамичните процеси на преход в трети държави; насърчава ЕС да продължи да извлича поуки от предишния си опит, както положителен, така и отрицателен, за да избегне повтарянето на някои грешки на политиките, както и да установи най-добри практики с цел да влияе на процесите на демократизация и да ги консолидира; признава изискването за гъвкавост на политика в различни ситуации и насърчава разработването на политически инструменти, които могат да се прилагат в различни сценарии на преход, с цел въпросите за правата на човека и мерките в подкрепата на демокрацията да бъдат интегрирани в подхода на ЕС по гъвкав и убедителен начин;

36. Подчертава, че политическият преход и демократизацията трябва да бъдат съчетани със зачитането на правата на човека, насърчаването на правосъдието, прозрачността, отчетността, помирението, принципите на правовата държава и създаването на демократични институции, като се отдава дължимото внимание на равенството между половете и правораздаването при непълнолетни лица; подчертава значението на правото на компенсация по отношение на нарушенията на правата на човека, извършени от предишни режими; настоява, че ЕС следва винаги да се застъпва за адаптиран към контекста подход по отношение на правосъдието в условия на преход, като същевременно спазва стриктно принципа на отговорност за нарушения на правата на човека и международното хуманитарно право;

37. Подчертава, че ЕС следва да оказва пълна подкрепа на държавите, които са отхвърлили авторитарни режими и са в процес на преход към демокрация, чрез подкрепа на гражданското общество като основен участник в защитата на принципите на правовата държава, отчетността и прозрачността и в насърчаването на социалните движения за политическа промяна и участие; припомня, че полицията, военните и съдебната система често се използват като механизми за извършване на систематични нарушения на правата на човека; следователно подчертава, че институционалните реформи на тези органи трябва да предвиждат по-голяма отчетност и прозрачност при процесите на преход;

38. Счита, че външните финансови инструменти на ЕС са важен инструмент за насърчаване и защита на ценностите на ЕС в чужбина; в този контекст приветства ангажимента правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава да бъдат поставени в сърцевината на външната дейност на ЕС; призовава за подобряване на последователността и ефективността на различните тематични и географски инструменти за постигане на тази стратегическа цел;

39. Силно насърчава ЕС да подкрепя едно активно и независимо гражданско общество в световен мащаб, както политически, така и финансово, по-специално чрез Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ); изказва предположение, че отварянето на европейските програми за обмен на студенти за младежи от страни, които не са членки на Съюза, както и създаването на програми за професионално обучение за млади специалисти би стимулирало активното участие на младите хора в изграждането на демокрацията и би укрепило гражданското общество; изразява съжаление, че свободата на събранията, която е първостепенно условие за всяко демократично развитие и особено чувствителен въпрос в държавите в преход, изглежда пренебрегната в плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията; призовава ЕСВД и държавите членки да разработят насоки относно свободата на събранията;

40. Приветства създаването на Европейски фонд за демокрация (ЕФД) и призовава той да се ангажира с предоставянето на подкрепа за онези, които работят за демократични промени, като им предлага гъвкаво финансиране, съобразено с техните потребности; призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират подходяща финансова подкрепа за ЕФД; припомня, че е от решаващо значение да се избегне всякакво припокриване на мандата и дейностите на ЕФД с тези на инструментите на ЕС в областта на външната дейност, и по-специално в областта на правата на човека и демокрацията;

Политика на разширяване, демократизация и права на човека

41. Подчертава огромното значение на процеса на разширяване като средство за подкрепа на демократизацията и подобряване на защитата на правата на човека;

Сряда, 11 декември 2013 г.

42. Приветства решението на Комисията да постави принципите на правовата държава в сърцевината на процеса на разширяване на ЕС; настоятелно призовава ЕС да проявява бдителност по време на процесите на разширяване и да изисква стриктно прилагане на разпоредбите, които имат решаващо значение за правата на човека, като активната защита на правата на лицата, които принадлежат към национални малцинства, за да се гарантира равното третиране на тези малцинства по отношение на образование, здравеопазване, социални и други обществени услуги, изграждането на правова държава, наред с решителни действия за борба с всички видове корупция, ефективен достъп до правосъдие, както и стъпки за гарантирането на основните свободи и на пълното и ефективно равенство между лицата, които принадлежат към национални малцинства, и тези, които принадлежат към националното мнозинство, във всички области на социалния, икономическия, политическия и културния живот;

43. Настоява, че е неотложно да се постигне справедливо и трайно решение на конфликта в Близкия изток, така че да съществуват съвместно две държави — независима, демократична и жизнеспособна палестинска държава и Държавата Израел, които да живеят заедно в мир и сигурност в международно признатите граници от 1967 г.;

44. Отбелязва със загриженост, че зачитането на правата на малцинствата е едно от ключовите предизвикателства, установени в стратегията за разширяване на Комисията за 2012—2013 г.; насърчава държавите членки, както и страните кандидатки и потенциални кандидатки, да поставят началото на широк обществен дебат относно приемането на малцинствата и тяхното включване в системата на образованието, участието в структури на гражданското общество, предоставянето на по-добри условия на живот и повишаването на осведомеността като цяло; изразява съжаление относно факта, че ромската общност се намира в особено неблагоприятно положение в страните от Западните Балкани и че това оказва отрицателно въздействие върху партньорските процеси; настоятелно призовава съответните държави да приложат ефективни мерки, така че да се справят с проблеми като дискриминацията и сегрегацията, както и достъпа до жилища и здравеопазване; осъжда подклаждането на омраза и предразсъдъци в общия случай, както и негативните действия и дискриминация, основани на пола или сексуалната ориентация, или насочени срещу уязвими групи и лица с увреждания; подчертава, че става дума за един повтарящ се проблем в много страни, участващи в процеса на разширяване и в повечето държави членки;

45. Отбелязва, че свободата на медиите като цяло е регистрирала напредък в участващите в процеса на разширяване държави; при все това, изразява съжаление относно липсата на мерки за гарантиране на свободата на изразяване на мнение в някои страни, обхванати от процеса на разширяване, което често води до самоцензура, политическа намеса, икономически натиск, както и тормоз на журналисти и използване на насилие срещу тях; в тази връзка изразява сериозна загриженост относно увеличаването на нарушенията на свободата на изразяване и свободата на печата в Турция;

Предизвикателството на прехода в политиката за съседство

46. Отбелязва предизвикателствата, свързани с прехода към демокрация, в нашите южни и източни съсед; отбелязва увеличаващите се различия в демократичните реформи в съседните на ЕС държави; изтъква отново значението на организациите на гражданското общество и на правозащитните организации в процеса на преход към демокрация; поради това поощрява разграничаването между южното и източното измерение на политиката за съседство, с цел да се планират по-добре целите по отношение на конкретните характеристики и нужди на всеки географски регион;

47. Призовава ЕС да действа последователно в съседните държави като демократичен, прореформаторски партньор; във връзка с това подкрепя продължаването на поетия ангажимент по отношение на процесите на асоцииране със съседните държави; приема заключенията на срещата на високо равнище във Вилнюс и призовава за по-нататъшно укрепване на отношенията между ЕС и държавите от Източното партньорство; подкрепя демократичните и проевропейски процеси в Украйна и осъжда неотдавнашното използване на сила срещу мирни обществени демонстрации в Киев като нарушаване на основните принципи на свобода на събранията и свобода на изразяване;

48. Отбелязва новия подход на ЕС, насочен към укрепване на партньорството между ЕС и съседните държави и общества, въз основа на взаимна отчетност и споделен ангажимент за зачитане на правата на човека, демокрацията, социалната справедливост и принципите на правовата държава като универсални ценности;

49. Отбелязва със загриженост нестабилното състояние на демократичните процеси и влошаването на правата на човека и основните свободи в повечето от съседните на ЕС държави; подчертава, че доброто управление, прозрачността, свободата на сдружаване, на изразяване на мнение, на мисълта, съвестта, вероизповедание и на събрания, свободата на печата и свободата на медиите, принципите на правовата държава и независимата съдебна система са от първостепенно значение за укрепването на демократичния преход; изтъква отново значението на утвърждаването и насърчаването на равенството между половете и на правата на жените, наред със социалното развитие и намаляването на неравенството; признава ключовата роля на гражданското общество в изграждането на обществена подкрепа за демократичните реформи в съседните държави;

Сряда, 11 декември 2013 г.

50. Изразява съжаление относно факта, че в някои държави организациите на гражданското общество продължават да са изправени пред сериозни ограничения, като например пречки пред свободата на движение, съдебни процеси срещу лидери на НПО и защитници на правата на човека, тежки административни процедури, агресивно използване на законите, инкриминиращи клеветата, срещу НПО или пълна забрана на тяхната дейност, ограничителни правила за контрол върху чуждестранното финансиране или обвързването на приемането на финансова подкрепа с необходимост от получаване на разрешение; в този контекст подчертава значението на Европейския фонд за демокрация като гъвкаво и дискретно средство за поддържане на продемократичния потенциал на обществата в държавите преди и по време на процеса на демократично преустройство;

51. Изразява съжаление относно липсата на напредък в намирането на устойчиво политическо решение по отношение на „замразените конфликти“; подчертава, че политическият диалог следва да взема изцяло предвид и да зачита напълно териториалната цялост и международно признатите граници на съответните държави; настоятелно призовава ЕС да се ангажира активно с това;

52. Подчертава значението на националните институции за правата на човека за архитектурата на правата на човека на национално равнище, включително по отношение на наблюдението на спазването на правата на човека и повишаването на осведомеността и гарантирането на правна защита при нарушения; настоятелно призовава ЕСВД и Комисията да разработят политика в подкрепа на националните институции за правата на човека и да подпомагат създаването и укрепването на националните институции за правата на човека в съответствие с Парижките принципи като приоритет във външната помощ, особено по Европейския инструмент за съседство и партньорство;

53. Продължава да бъде загрижен относно липсата на демокрация, правова държава, основни свободи и зачитане на правата на човека в Беларус;

54. Отбелязва със загриженост случаите на селективно правосъдие в някои от източните съседни държави; припомня, че ЕС непрекъснато е изисквал освобождаването на политическите затворници, например на Юлия Тимошенко в Украйна; отново заявява, че политическата и наказателната отговорност следва да бъдат ясно разделени в държавите, поели ангажимент спрямо демократичните ценности;

55. Подкрепя всички стъпки, които водят към политически диалог, който е от първостепенно значение за напредъка на прехода в Египет; изразява дълбоката си загриженост относно неотдавнашните кризи и политическата поляризация в страната, включително уличните боеве между армията и поддръжниците на организацията „Мюсюлманско братство“, тероризма и жестоките сблъсъци в Синай; осъжда екстремисткото насилие срещу малцинствата, включително общностите на коптските християни; изразява своята солидарност с египетския народ, който се бори за демокрация, приветства усилията на Европейския съюз и на ЗП/ВП за намиране на изход от кризата и изтъква отново спешната необходимост от конструктивен и всеобхватен политически диалог с цел да се набележи ясна пътна карта за преход към действителна и устойчива демокрация; призовава всички политически лидери в страната да намерят начин за излизане от опасната безизходица и да се споразумеят относно прилагането на осезаеми мерки за изграждане на доверие, с цел да се избегне риска от още повече кръвопролития и поляризация в страната; призовава за незабавно завръщане към демократичния процес, включително провеждането на свободни и честни президентски и парламентарни избори в рамките на напълно приобщаващ процес; настоятелно призовава египетските органи да постигнат напредък в изработването на една обединителна конституция, гарантираща равни права за всички;

56. Призовава за незабавен край на всички актове на насилие, сексуално посегателство и други форми на унижително отношение спрямо протестиращи жени и активисти за правата на жените, както и за сериозно и безпристрастно разследване на всички подобни случаи и пълна отчетност за отговорните лица;

57. Продължава да бъде дълбоко загрижен относно критичното положение в Сирия; най-остро осъжда употребата на химически оръжия и прекомерното използване на сила и насилието срещу цивилното население и малцинствата в страната, които не могат да бъдат оправдани при никакви обстоятелства, и е потресен от мащаба на злоупотребите от страна на държавната власт, които биха могли да представляват престъпления срещу човечеството; отново изразява своята категорична подкрепа за призива на Върховния комисар на ООН по правата на човека Международният наказателен съд (МНС) да бъде сезиран от Съвета за сигурност на ООН относно положението в Сирия в цел провеждането на официално разследване; призовава всички въоръжени фракции да прекратят незабавно насилието в страната; изразява дълбока загриженост относно продължаващата хуманитарна криза, включително положението на бежанците, и последствията за съседните страни и стабилността в региона; подчертава отново, че хуманитарната помощ за нуждаещите се от основни стоки и услуги в Сирия и

Сряда, 11 декември 2013 г.

в съседните на нея държави трябва да е първостепенен приоритет за международната общност и на Европейския съюз; счита, че ключът за разрешаване на конфликта е в политическите механизми и дипломатически процеси; подчертава значението на строгото прилагане на Конвенцията за забрана на разработването, производството, натрупването и употребата на химически оръжия и за тяхното унищожаване; приветства неотдавнашната резолюция на Съвета за сигурност на ООН и предложението на генералния секретар на ООН за провеждането на конференция Женева II през декември 2013 г.; осъжда преследването на християни и други религиозни малцинства в Близкия изток;

58. Припомня своите резолюции от 25 ноември 2010 г. относно положението в Западна Сахара ⁽¹⁾, от 22 октомври 2013 г. относно положението на правата на човека в региона на Сахел ⁽²⁾ и призовава за гаранция на човешките права на народа на сахравите и подчертава нуждата тези права да бъдат зачитани в Западна Сахара и в лагерите в Тиндуф, включително свободата на сдружаване, свободата на изразяване и правото на демонстрации; изисква освобождаването на всички политически затворници сахрави; призовава за осигуряване на достъп до територията на независими наблюдатели, НПО и медиите; подкрепя едно справедливо и приемливо и за двете страни политическо решение за Западна Сахара съгласно съответните решения на Обединените нации, включително тези, позволяващи самоопределение.

Правосъдието в условия на преход и предизвикателството на укрепването на мира в следконфликтни ситуации

59. Счита, че отчетността за минали нарушения представлява неразривна част от процеса на изграждане на устойчиво помирение; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят системното участие на жените в мирните процеси и във вземането на политически и икономически решения, включително в демократичния преход и ситуацията на разрешаване на конфликти, и подчертава жизненото значение на това участие; призовава за изправяне пред Международния наказателен съд (МНС) на военните престъпници и призовава държавите членки да задълбочат своето сътрудничество с МНС в това отношение; приветства намерението на ЕСВД да разработи специална политика за правосъдието в условия на преход, с цел да помогне на обществата да преодолеят злоупотребите от миналото и да се борят срещу безнаказаността, и насърчава съвременното разработване на такава политика; подчертава необходимостта към правосъдието в условия на преход да се подхожда по начин, който е съвместим с подкрепата на ЕС за международното наказателно правосъдие като цяло, и в частност за МНС; обръща особено внимание на опита на ЕС в Западните Балкани като източник на вдъхновение; призовава ЕС да подкрепя активно новия мандат на специалния докладчик на ООН за насърчаване на истината, справедливостта, обезщетенията и гаранциите за неизвършване на повторно нарушение;

60. Подчертава, че ключов елемент на подхода на ЕС към правосъдието в условията на преход следва да бъде подкрепата за институционална реформа на съдебната власт, за да се подобри функционирането на принципите на правовата държава в съответствие с международните стандарти; подчертава необходимостта престъпниците, чиито престъпления са били извършени преди известно време, да бъдат преследвани по съдебен път от национални или международни съдилища; подчертава значението на обществения диалог за преосмисляне на миналото и за създаване на надеждни програми за консултиране с жертвите и за тяхното компенсиране, включително чрез обезщетения; счита, че проучването на биографиите на персонала, работещ в преходните институции, е тест за надеждността на правосъдието в условията на преход;

61. Отбелязва особената сложност на разработването на последователни политики за преходите в следконфликтен контекст; съответно подчертава необходимостта от засилване на съблюдаването на международните норми в областта на правата на човека и на хуманитарното право и на съответния мониторинг в ситуации на въоръжен конфликт и поощрява ЕСВД да подкрепи организациите на гражданското общество, работещи за насърчаване на спазването на хуманитарното право от въоръжените държавни и недържавни субекти, като се поставя специален акцент върху правата на жените и висшия интерес на децата;

62. Осъжда най-категорично тежките нарушения на правата на човека, извършени по време на въоръжените конфликти в неотдавнашни и все още продължаващи кризи, например в Сирия, Мали, Демократична република Конго и Централноафриканската република, и по-специално екзекуциите по бързата процедура, изнасилванията и другите форми на сексуално насилие, изтезанията, произволните арести и задържания, особено по отношение на жените и децата, които са особено уязвими; призовава ЕС да се бори срещу безнаказаността във всички тези случаи и да подкрепя действията на националните съдебни органи и на МНС за изправяне на извършителите пред правосъдието; насърчава ЕС да включи във всички действия на ЕС в областта на външните отношения механизми против изтезанията;

63. Призовава ЗП/ВП и ЕСВД да извършат задълбочен преглед на политиката във връзка с трагичните събития в Сирия, Либия и Мали и други неотдавнашни конфликти с цел преразглеждане на насоките на ЕС по въпросите на международното хуманитарно право, както и да се стремят към по-ефективно прилагане на тези насоки; призовава ЕС да подкрепя текущата

⁽¹⁾ **ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 87.**

⁽²⁾ **Приети текстове, P7_TA(2013)0431.**

Сряда, 11 декември 2013 г.

инициатива на Международния комитет на Червения кръст и швейцарското правителство за реформиране на настоящата международна рамка за управление по отношение на международното хуманитарно право; насърчава ЕС да положи усилия за реформиране на Съвета за сигурност на ООН, с цел той да може да реагира по-ефективно на съвременните кризи;

64. Приветства лансирането през януари 2014 г. на инициативата „Европейски доброволчески корпус за хуманитарна помощ“, която ще създаде възможност повече от 8 000 граждани на държави от и извън ЕС да бъдат обучени и да участват в хуманитарни операции по света, и отбелязва, че се очаква други 10 000 души да подкрепят Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ в качеството на „онлайн доброволци“ в задачи, които могат да бъдат изпълнявани в домашни условия чрез компютър;

65. Призовава ЕС да изготви обща позиция на ЕС относно въоръжените безпилотни самолети;

Блокирани преходи и държави, които бъдат загриженост

66. Насочва вниманието също така към блокираните преходи в страни и региони, където реформаторските движения и процесите на преход са преустановени или потушени от управляващите режими; призовава ЕС да продължи да полага усилия, за да убеди управляващите елити в съответните държави, както и в други бъдещи безпокойство държави, които все още се намират под авторитарно управление, да поставят началото на процес на реформи за развитието на здрави и стабилни демокрации, в които принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи са защитени; счита, че това убеждение трябва да е налице във всеки диалог с неговите партньори, включително на най-високо политическо равнище, като се използват всички подходящи сфери на външната политика на ЕС, а именно развитие, търговия и др.;

67. Припомня, че в държавите и регионите с блокиран преход липсват демократични реформи и политическа отчетност; отново заявява, че всички граждани имат право да участват пълноценно и свободно в политическия живот, в които се провеждат свободни, честни и открити избори с повече от една партия и при наличието на различни алтернативни и независими медийни източници;

68. Изразява сериозната си загриженост относно неотдавна приетите репресивни закони и тяхното произволно прилагане от страна на руските органи, което често води до тормоз на неправителствените организации, активистите на гражданското общество, защитниците на правата на човека, малцинствата и гейовете, лесбийските, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица, и призовава ЕС да изрази своята загриженост на всички политически равнища; призовава за освобождаването на Михаил Ходорковски и други политически затворници и изразява съжаление във връзка с използването на правосъдието за политически цели; настоятелно призовава руските власти да проведат безпристрастно разследване и да осъдят лицата, отговорни за смъртта на Сергей Магнитски, Наталия Естемирова, Анна Политковская, Станислав Маркелов и Василий Александян; изразява съжаление във връзка с неразглеждането от Съвета на препоръката на Парламента от 23 октомври 2012 г. относно случая на Магнитски; ето защо призовава Съвета да приеме решение за създаване на общ списък на ЕС с имената на служителите, замесени в смъртта на Сергей Магнитски; добавя, че в това решение на Съвета следва да се наложат целенасочени санкции за тези служители; изразява най-дълбока загриженост относно дейностите на крайно десни групи за поддържане на обществения ред, които установяват контакт с лесбийки, гейове, бисексуални, транссексуални и интерсексуални лица онлайн с цел да ги примамят и нападнат и да качат стотици видеоматериали със съответните актове онлайн; призовава делегацията на ЕС и посолствата на държавите членки в Русия да засилят подкрепата си за защитниците на правата на човека на лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица, в съзвучие със съответните насоки;

69. Изразява своята загриженост във връзка с продължаващите репресии по отношение на независими журналисти и активни защитници на правата на човека и на политическите дисиденти в Куба; насочва вниманието към ситуацията на лицата, лишени от свобода поради своите убеждения, в Куба, които продължават да бъдат осъждани по изфабрикувани обвинения или да бъдат задържани преди провеждането на съдебен процес; призовава ЕСВД и заместник-председателя/върховен представител да се застъпят в рамките на Организацията на обединените нации за създаването на международна и независима анкетна комисия за разследване на обстоятелствата, при които кубинските защитници на правата на човека и мирни дисиденти Освалдо Пая Сардиняс (носител на наградата „Сахаров“ за 2002 г.) и Харолд Сеперо са починали през юли 2012 г.;

70. Подчертава необходимостта от международен мониторинг на състоянието на правата на човека в Китай и призовава държавите — членки на ЕС, активно да се ангажират за установяване на такъв мониторинг, с оглед на неуспеха на диалога между ЕС и Китай по въпросите на правата на човека да постигне значими и осезаеми резултати; продължава да изпитва безпокойство по повод на все по-големите ограничения, насочени срещу защитници на правата на човека, юристи, активни представители на гражданското общество, журналисти и блогъри; подкрепя търсенето сред китайския народ във вътрешен план на неговите основни права и свободи, които му се полагат; припомня, че ЕС би могъл да служи като посредник в тази връзка чрез изграждането на по-голямо доверие, намирането на нови начини за диалог и подобряването на вече съществуващите инструменти;

Сряда, 11 декември 2013 г.

71. Настоятелно призовава китайските органи да проведат съдържателен диалог с тибетския народ, с цел да извършат оценка на основните причини за наличието на голям брой самоzapалвания; осъжда недоброволното презаселване и преместване на тибетски номади, което представлява заплаха за оцеляването на техния начин на живот, който е неразделна част от тибетската идентичност; настоятелно призовава ЕСВД, в съответствие с новоприетите насоки на ЕС относно свободата на религията и убежденията, да обърне специално внимание на въпроса за религиозните репресии в Тибет и призовава Китай да сложи край на своите ограничителни политики по отношение на тибетския будизъм; подчертава необходимостта от подобряване на образователната система, особено по отношение на двуезичното образование в региона, с цел запазване на националната идентичност и наследство и преодоляване на причините за младежката безработица;

72. Изразява своята дълбока загриженост относно положението с правата на човека в Иран, продължаващите репресии спрямо реформистите, нарастващия брой на политическите затворници и лишението от свобода поради техните убеждения и вероизповедание, дискриминацията и преследването на бахайската общност, постоянно високия брой на екзекуциите, включително на непълнолетни и малолетни лица, широкото използване на изтезания, несправедливите процеси и баснословните суми, изисквани за освобождаване под гаранция, както и тежките ограничения върху свободата на информация, изразяване на мнение, събрания, религия, образование и движение; приветства освобождаването на няколко политически затворници в Иран, включително на Насрин Сотудех, адвокат и носител на наградата „Сахаров“; призовава иранските органи да освободят тримата ръководители на опозицията — Мехди Каруби, Захра Рахнавард и Мир Хосейн Мусави — които се намират под домашен арест от над две години насам, без към тях да са отправени конкретни обвинения, да позволят на специалния докладчик на ООН за правата на човека в Иран да посети страната, да работят за налагането на мораториум върху смъртното наказание, да премахнат цензурата в интернет и да гарантират свободата на изразяване на мнение в Иран; отбелязва възобновяването на дипломатическите контакти между Иран и международната общност и се надява преговорите между Е3+3 и Иран относно иранската ядрена програма да приключат по задоволителен и взаимно приемлив начин;

73. Изразява най-дълбока загриженост относно влошаването на положението с правата на човека в Корейската народнодемократична република (КНДР), насочва вниманието към съответната резолюция, приета по спешност от Европейския парламент съгласно член 122, и призовава КНДР да започне съдържателен диалог за правата на човека с Европейския съюз; призовава КНДР да сложи край на извънсъдебните убийства и насилствените изчезвания, да освободи политическите затворници и да предостави на своите граждани свободата да пътуват както в рамките на страната, така и извън нея; призовава КНДР да предостави свобода на изразяване и свобода на печата за националните и международните средства за масово осведомяване, както и да предостави на гражданите си нецензуриран достъп до интернет; отбелязва, че всички провокативни действия на КНДР и ограничителните мерки, наложени на нейните граждани, са довели до ширеща се бедност и материални лишения;

74. Изразява сериозна загриженост във връзка с Кашмир, където всеки акт на насилие срещу цивилни граждани трябва да бъде категорично осъждан; осъзнава, че са били предприети разследвания по въпроса с неидентифицираните гробове; при все това настоятелно призовава в основата на всеки опит за определяне на отговорността да бъдат заложили механизми за защита на правата на човека, както и да се гарантира отчетност за извършени нарушения срещу цивилни граждани;

75. Призовава ЕС да прилага координирана и приобщаваща стратегия за Сахел за подобряване на сигурността в региона, от една страна, и за насърчаване на правата на човека, от друга страна, за да се прекратят нарушенията на правата на човека, например изтезанията, честите произволни арести на представители на опозицията и журналисти, репресиите срещу мирни демонстрации, насилието срещу жени, например изнасилванията, принудителните бракове или гениталното осакатяване, както и дискриминацията въз основа на етническа или кастова принадлежност, и по този начин да съдейства за установяването на правовата държава като гарант на основните права и свободи;

76. Изразява дълбока загриженост относно увеличаващата се тенденция за насилие от страна на държавата срещу лесбийки, гейове, бисексуални, транссексуални и интерсексуални лица (ЛГБТИ) в някои държави на юг от Сахара, и по-специално Уганда, Нигерия, Камерун и Сенегал; категорично осъжда опитите за приемане на все по-репресивни закони в държави, в които хомосексуалността вече е криминализирана; призовава колегите парламентаристи да сират да откликват на популисткия и консервативен натиск, включително от страна на религиозни лидери, и да защитават правата на всички граждани, включително на ЛГБТИ; изтъква, че в 76 държави хомосексуалността все още съставлява престъпно деяние, включително 5, в които за нея се предвижда смъртно наказание; изразява съжаление, че Споразумението от Котону бе подписано без разискване, като част от политическия диалог, на дискриминацията на основание сексуална ориентация, както бе поискано неколкократно от Парламента; припомня на Комисията и Съвета твърдата решимост на Парламента да включи този аспект в следващия преглед на споразумението;

Сряда, 11 декември 2013 г.

77. Призовава ЕС да изгради ефикасна политика за прилагане на санкции спрямо всички режими, които упражняват репресивни методи срещу цивилни граждани;

78. Призовава ЕС да продължи активно да подкрепя защитниците на правата на човека, включително чрез своевременно предоставяне на временно убежище на лицата, намиращи се в опасност; призовава ЕС да разшири политиката си за подкрепа на защитниците на правата на човека, така че в нейния обхват да бъдат включени лицата, подаващи сигнали за нередности, и разследващите журналисти, които могат значително да допринесат за защитата и насърчването на правата на човека;

Наблюдение на избори и политики за подкрепа на демокрацията

79. Приветства продължаващата подкрепа от страна на ЕС за изборните процеси в целия свят чрез разполагането на мисии за наблюдение на изборите и мисии за оказване на експертна помощ при провеждането на избори и чрез оказване на съдействие и подкрепа на националните наблюдатели в изборния процес; отбелязва, че тези мисии допринесоха неотдавна за подпомагане на демократичното развитие в съседните на ЕС региони и че те станаха свидетели на предаването на властта на опозицията (Сенегал) и на укрепването на демокрацията след конфликт (Сиера Леоне);

80. Подчертава значението на предприемането на последващи мерки във връзка с докладите и препоръките на мисиите за наблюдение на избори; изтъква своята инициатива да се предприемат по-решителни последващи действия във връзка с препоръките на мисиите за наблюдение на избори чрез използването им като част от „пътната карта за демокрация“ в съответната държава, като на главния наблюдател бъде възложена специална роля да гарантира проследяването и изпълнението на препоръките с подкрепата на постоянните органи на Парламента;

81. Подчертава значението на подобряването на оперативния капацитет на парламентите в периода между изборите; припомня в този контекст поетото от ЕС обещание пред Форума на високо равнище относно ефективността на помощта, а именно в основата на сътрудничеството за развитие да се заложи принципът на демократична ангажираност, като се поставя особен акцент върху засилената роля на парламентите; настоятелно призовава ЕС да се стреми към основан на правата подход с цел интегриране на принципите за правата на човека в оперативните дейности на ЕС и да се застъпи за включването на въпросите, свързани с правата на човека, в световната програма за развитие съгласно поетия в Плана за действие ангажимент;

82. Припомня ангажимента на заместник-председателя/върховен представител да съсредоточи вниманието си върху участието на жените и националните малцинства в наблюдението на избори и върху хората с увреждания в ролята им както на кандидати, така и на гласоподаватели; отправя искане заключенията от мисиите на ЕС за наблюдение на избори винаги да бъдат вземани под внимание при разработването на програми за подкрепа на пълноценното и равно участие на жените в изборните процеси и в изпълнението на препоръките на мисиите;

Свобода на изразяване на мнение

83. Подчертава особеното значение на свободата на изразяване на мнение, включително свободата на медиите в ситуации на преход; приветства ангажимента на ЕС да изготви насоки по отношение на свободата на изразяване на мнение (в електронното пространство и извън него) и препоръчва освен това ЕС да разработи методология за мониторинг и реакция по отношение на промени в законодателството, които ограничават плурализма и свободата на печата в трети държави;

84. Изразява своята сериозна и постоянна загриженост относно цензурата в интернет и степента на разпространение на това явление в много страни; подчертава, че в рамките на своите политики ЕС трябва да придава приоритетно значение на прилагането на правото на участие и правото на достъп до информация като основни принципи на демокрацията, които трябва да се упражняват и онлайн, и да използва наличните механизми за повишаване на публичната отчетност, например принципите на свободно достъпните данни; счита, че това трябва да важи за всички равнища на диалог с трети държави, включително в рамките на двустранните отношения и на най-високо равнище; подчертава важната роля на онлайн медиите за функционирането и ефективността на гражданското общество, включително за защитниците на правата на човека, профсъюзите и лицата, подаващи сигнали за нередности; призовава Комисията и ЕСВД да активизират усилията за интегриране на принципа на цифровата свобода във външните отношения на ЕС;

85. Отбелязва бъдещата съжаление тенденция да бъдат приемани закони, които ограничават свободата на изразяване и събиране на онези, които подкрепят човешките права на лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица; отбелязва, че подобни закони съществуват понастоящем в Литва и Русия, че са в процес на разглеждане в Украйна и са предложени в Грузия, Армения и Казахстан; поздравява Молдова за отменянето на закон, забраняващ „пропагандирането на всякакви други отношения, освен тези, свързани с брака или семейството“; призовава делегациите на ЕС в съответните държави да изразят особената загриженост на ЕС относно посочените закони;

Сряда, 11 декември 2013 г.

Подкрепа на ЕС за универсалните права на човека

86. Изцяло подкрепя утвърдителната позиция, заета от ЕС в стратегическата рамка за правата на човека и демокрацията, по отношение на популяризирането и защитата на всички права на човека, както и обещанието да „издига глас срещу всеки опит за накърняване на зачитането на универсалния характер на човешките права“; отново изразява своята пълна подкрепа за универсалността и неделимостта на правата на човека, която включва зачитане на правата, предвидени в Международния пакт за икономически, социални и културни права, в съответствие с член 21 от Договора за Европейския съюз (дъл V, глава 1 — Общи разпоредби относно външната дейност на Съюза) и призовава ЕС да потвърди своята подкрепа;

Система на ООН за правата на човека

87. Отново заявява своята подкрепа за укрепването на системата на ООН за правата на човека като фундаментална за напредъка на всеобщите права на човека; признава усилията на ЕС в рамките на прегледа на Съвета на ООН по правата на човека и призовава всички членове на Съвета по правата на човека да защитават възможно най-високите стандарти за правата на човека и да изпълняват дадените от тях обещания преди тяхното избиране; разглежда независимостта на Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека и на лицата, получили мандат по специалните процедури на ООН, като важна предпоставка за тяхното ефективно функциониране и подчертава необходимостта от привличането на нецелево финансиране за тази цел;

88. Приветства началото на втория цикъл на процеса на общ периодичен преглед (ОПП) и призовава ЕС да продължава да следи отблизо за подобряването на процедурата на ОПП и за степента на изпълнение на препоръките на ОПП, които страните са приели и обещали да прилагат;

89. Призовава държавите — членки на ЕС, да изпълнят ангажимента, поет от тях в стратегическата рамка на ЕС, за ратифициране и прилагане на основните международни договори за правата на човека, като ратифицират и прилагат, по специално, десетте основни договора на ООН за правата на човека и факултативните протоколи към тях, и да направят съответните изявления за гарантиране на приемането на всички индивидуални жалби и процедури на разследване; подчертава значението на тези ратификации за доверието по отношение на политиката на ЕС в областта на правата на човека както във вътрешен, така и в международен план; изразява дълбоката си загриженост във връзка с факта, че системното несвоевременно представяне от страна на определени държави — членки на ЕС, на техните периодични доклади пред съответните органи на ООН за наблюдение на правата на човека също подкопава надеждността на политиката на ЕС в областта на правата на човека спрямо трети държави;

90. Призовава ЕС да насърчава третите държави да сътрудничат пълноценно със специалните докладчици и независимите експерти на ООН по правата на човека, включително чрез отправяне на постоянни покани и прием на такива експерти;

91. Насърчава ЕС и неговите държави членки да подкрепят Върховния комисар на ООН за правата на човека в изпълнението на нейния доклад за 2012 г. относно укрепването на органите, създадени съгласно договорите за ООН, които играят ключова роля за мониторинга на действителното изпълнение на задълженията в областта на правата на човека от държавите, които са страни по договори на ООН за правата на човека;

92. Изразява съжаление относно приемането от Съвета на ООН по правата на човека на Резолюция A/HRC/RES/21/3 относно традиционните ценности, което подкопава принципа за всеобщите и неделими права на човека, и приветства противопоставянето на ЕС срещу нея; изразява съжаление относно липсата на последващи действия след Резолюция A/HRC/RES/17/19 относно „Правата на човека, сексуалната ориентация и половата идентичност“ и призовава групата държави, които работят по този въпрос, включително Южна Африка, да предприемат последващи действия по посочената резолюция в най-кратки срокове; приветства работата на върховния комисар на ООН по правата на човека за насърчаване и защита на упражняването на всички права на човека от лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица, по-специално чрез изявления, доклади и новата кампания „Свободни и равноправни“; призовава върховния комисар на ООН да продължи тази дейност и да изрази категорично сериозно безпокойство относно т.нар. „закопи срещу пропагандирането“, които ограничават свободата на изразяване и събрания;

93. Подчертава с оглед на принципите на международното хуманитарно право, посочени в Хагските правила от 1907 г. (членове 42—56) и в Четвъртата женеvsка конвенция (ЖК IV, членове 27—34 и 47—78), както и в разпоредби на допълнителния протокол I, необходимостта ЕС да гарантира, че партньорите, попадащи в категорията окупирани сила, спазват своите задължения спрямо населението в окупирани територии; припомня, че съгласно международното хуманитарно право стандартите, свързани с общественото здраве, и предоставянето на храна и медицински грижи за

Сряда, 11 декември 2013 г.

населението в окупираната територия трябва да се осигуряват от окупиращата сила; отново заявява, че всяко прехвърляне на цивилно население от окупираната сила в окупираната територия е забранено и че на обвинените в престъпни нарушения трябва да се осигури процес, който предоставя международно признати съдебни гаранции, като например информиране за причината за тяхното задържане, получаване на обвинение за конкретно престъпление и провеждане на справедлив процес във възможно най-къси срокове;

Международен наказателен съд

94. Отново заявява решителната си подкрепа за Международния наказателен съд (МНС); счита, че нарастването на броя на държавите, които са страни по Съда, е важен фактор за укрепването на универсалния характер на Съда; посреща със задоволство ратифицирането на Римския статут от Гватемала през април 2012 г. и от Кот д'Ивоар през февруари 2013 г.;

95. Призовава външните министри от ЕС да приемат заключенията на Съвета по външни работи, в които се утвърждава силната подкрепа на ЕС и неговите държави членки за Международния наказателен съд, вземат се под внимание усилията на ЕС за непрекъснато преразглеждане, актуализиране и разширяване на инструментите му по отношение на Международния наказателен съд и се изразява подновен ангажимент да се полагат усилия за осигуряване на универсалния характер на Римския статут, с цел да се разшири достъпът до правосъдие за жертвите на тежки престъпления съгласно международното право;

96. Изразява съжаление, че в новия регламент за ОСП Римският статут на Международния наказателен съд все още не е включен в списъка на конвенциите, които се изискват за получаване на статут по ОСП+; отбелязва, че редица от кандидатите за участие в ОСП+ не са държави — страни по Статута или не са го ратифицирали (напр. Армения и Пакистан); повтаря препоръката си Римският статут бъдат добавен в бъдещия списък на конвенциите;

97. Призовава ЕС и неговите държави членки да подчертаят необходимостта от ратифициране и прилагане на Статута и на Споразумението за привилегиите и имунитетите на Съда (АРИС) при воденето на преговори и политически диалог с трети държави, регионални организации и други регионални групи, както и да включат разпоредби относно МНС и международното правосъдие в споразуменията на ЕС с трети държави;

98. Насърчава ЕСВД да гарантира, че всички делегации на ЕС и специални представители на ЕС са напълно информирани за Решението на Съвета и плана за действие на ЕС относно МНС и за комплекта от инструменти на ЕС за взаимно допълване и че те активно подкрепят МНС, изпълнението на неговите решения и борбата срещу безнаказаността на престъпления по Римския статут;

99. Призовава делегациите на ЕС и специалните представители на ЕС, и по-конкретно специалния представител на ЕС по правата на човека, активно да поддържат МНС, изпълнението на неговите решения и борбата срещу безнаказаността на престъпления по Римския статут, в рамките на политическите диалози и срещи с трети държави; освен това предлага да се увеличи финансовата помощ, предоставяна на МНС;

100. Посреща със задоволство приемането на комплекта от инструменти на ЕС за взаимно допълване и призовава ЕСВД и Комисията да предприемат допълнителни стъпки за неговото ефективно прилагане; насърчава ЕС да гарантира, че подкрепата за МНС е интегрирана по подходящ начин във всички съответни области на външната политика на ЕС;

101. Призовава държавите — членки на ЕС, да приложат изцяло Римския статут чрез привеждане на националното законодателство в съответствие с всички задължения съгласно Статута и да се съобразяват с исканията на МНС за подпомагане и съдействие на всички етапи на съдебното производство, по-специално във връзка с предварително проучване, разследване, задържане и предаване, защита на жертвите и свидетелите, временно освобождаване и изпълнение на присъдите; изразява съжаление, че вноските за Доверителния фонд за жертвите продължават да бъдат недостатъчни, и призовава държавите — членки на ЕС, да осигурят средствата, от които той се нуждае, за да изпълни пълноценно своя мандат;

102. Изразява подкрепа за провеждането на осведомителни и публични информационни дейности, финансирани по целесъобразен начин от редовния бюджет на Съда, и подчертава значението на тези дейности за гарантиране на осезаемостта на правосъдието;

103. Призовава държавите — членки на ЕС, да ратифицират измененията на Римския статут, приети в Кампала, и да насърчават ратифицирането му от трети държави;

104. Призовава ЕС и неговите държави членки да активизират усилията си в борбата срещу безнаказаността на територията на самия ЕС; във връзка с това ги насърчава да вземат под внимание препоръките на европейската мрежа от точки за контакт по отношение на лицата, отговорни за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления;

Сряда, 11 декември 2013 г.

Смъртно наказание

105. Отново изразява еднозначното си противопоставяне на смъртното наказание и счита въвеждането на всеобщ мораториум с оглед премахването на смъртното наказание в световен мащаб за водеща цел на политиката на ЕС в областта на правата на човека; подчертава факта, че ефективността на смъртното наказание като възпиращ от престъпления фактор никога не е била доказана и че съгласно наличните данни смъртното наказание засяга предимно хората в неравностойно положение; приветства усилията на Европейския съюз и неговите държави членки в рамките на Организацията на обединените нации, които доведоха до приемането на резолюция на Общото събрание на ООН относно мораториума върху използването на смъртното наказание през декември 2012 г.; въпреки това изразява безпокойство по повод на възобновяването на екзекуциите в редица държави; призовава ЕС да продължи да провежда целеви кампании срещу смъртното наказание и да активизира диалога с държавите, запазили смъртното наказание; се надява, че с него ще бъдат проведени подходящи консултации в хода на преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1236/2005 относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, което беше планирано за 2013 г.;

106. Изразява съжаление относно факта, че Беларус продължава да бъде последната държава на европейския континент, запазила смъртното наказание; отново подчертава, че екзекуциите на Дмитри Коновалов и Владислав Ковальов са повод за дълбоко съжаление; подновява призива си към Беларус за въвеждане на мораториум върху смъртното наказание, което впоследствие да доведе до нейното премахване;

Стопанска дейност и права на човека

107. Потвърждава, че европейските дружества следва да гарантират, че в рамките на техните дейности се зачитат стандартите в областта на правата на човека, включително при извършването на дейност извън ЕС; изразява загриженост във връзка със сведенията за сътрудничество от страна на някои дружества от ЕС с авторитарни режими, особено в случаи, в които търговията с чувствителни стоки, напр. в областта на информационните технологии и комуникации, е довела до нарушения на правата на човека;

108. Припомня значението на насърчаването на корпоративната социална отговорност, включително в рамките на стопанската дейност извън ЕС, и на прилагането на корпоративната социална отговорност в рамките на цялата верига на доставки; изразява убеденост, че европейските дружества и техните дъщерни дружества и подизпълнители следва да играят ключова роля за насърчаването и разпространяването на международните стандарти за стопанската дейност и правата на човека по света; подчертава значението на съдържателното отчитане относно въздействието на проектите, подкрепени от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) или чрез кредити за износ, предоставени от европейски кредитни агенции, върху правата на човека, обществото и околната среда; подчертава факта, че финансовите операции, извършвани от тези институции, следва да допринасят за основополагащите принципи, от които се ръководи външната дейност на Съюза и които са посочени в член 21 от Договора за Европейския съюз;

109. Призовава ЕСВД да докладва за изпълнението на ангажиментите, поети в рамките на плана за действие на ЕС относно правата на човека, по отношение на ръководните принципи на ООН за стопанската дейност и правата на човека; изразява съжаление във връзка с липсата на напредък от страна на Комисията в отговор на искането на Парламента да предложи законодателство, с което се поставя изискване дружествата от ЕС да гарантират, че техните покупки не подкрепят участници в конфликти и в тежки нарушения на правата на човека;

110. Припомня на Комисията поетия от нея през септември 2010 г. ангажимент да проучи въпроса с принудителния затворнически труд в трети държави и съответно да преразгледа реакцията на ЕС и отправя искане Комисията да докладва пред Парламента за резултатите от този процес; призовава Комисията да въведе законодателство за забрана на вноса в ЕС на стоки, произведени с принудителен труд и с труд на затворници;

Премахване на всички форми на дискриминация

111. Припомня членовете от Всеобщата декларация за правата на човека, в които се заявява, че всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права и имат право на провъзгласените в Декларацията права и свободи без никакви различия; подчертава значението на борбата срещу всички видове дискриминация, включително дискриминацията въз основа на раса, цвят на кожата, пол, сексуална ориентация, език, религия, кастова принадлежност, социален произход, култура, възраст, рождение, увреждания или друг признак; отново изразява своя призив към ЕС да се бори срещу дискриминацията и нетолерантността като ключов елемент от неговата политика в областта на правата на човека и да основе тази политика на широко и всеобхватно определение за недискриминацията; подчертава, че зачитането на правата на малцинствата е елемент с решаващо значение за мира, развитието и демокрацията; приветства и още повече насърчава ангажимента на ЕС към Организацията на обединените нации и регионалните организации за тази кауза;

Сряда, 11 декември 2013 г.

112. Призовава ЕС да обръща особено внимание на дискриминацията, основана на форми на социална стратификация, като например системата на кастите или други подобни системи на наследен статус, които имат значително вредно и понякога разрушително въздействие върху перспективите за равно упражняване на правата на човека; счита, че държавите, в които все още съществува кастова система, следва да бъдат призовани да наложат забрана и да гарантират действителното прилагане на законите срещу разделението на касты;

Свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията

113. Подчертава, че правото на свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията, заложено в член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека и други международни инструменти за правата на човека, е основно право на човека, взаимосвързано с други права на човека и основни свободи, което включва правото на вяра или на липса на вяра и свободата да се изповядват теистични, нетеистични или атеистични убеждения частно или публично, индивидуално или колективно, както и правото на възприемане, промяна и отхвърляне или повторно възприемане на убеждения по собствен избор; призовава ЕС да насърчава правото на свобода на религията и убежденията в рамките на международни и регионални форуми и на двустранните отношения с трети държави;

114. Припомня, че правото на отказ от военна служба по съвест представлява законно упражняване на правото на свобода на мисълта, съвестта и религията, и настоятелно приканва ЕСВД и държавите членки да призоват държавите, които прилагат система на задължителна военна служба, да предвидят алтернативна служба с граждански характер в интерес на обществото и без наказателен елемент и да се въздържат от наказание на отказалите се от военна служба по свързани със съвестта причини, включително чрез лишаване от свобода, на основание неизпълнение на военна служба;

115. Осъжда най-строго дискриминацията, нетолерантността, насилието и убийствата, основаващи се на религия или убеждения, независимо от това, къде се случват те и кои са техните жертви; изразява особена загриженост във връзка със зачестилите опити за разрешаване на религиозните различия в рамките на отделни народи чрез прибягване до жестокост и преследване, тъй като такива действия представляват пречка за постигането на траен мир и помирение; също така изпитва загриженост във връзка с все по-враждебното отношение на правителствата и на обществото като цяло в много държави, които продължават да лишават малцинствени религиозни или верски групи от свободата на богослужение или от свободата публично да изповядват своята религия или убеждения; отбелязва, че нарастват случаите на социална враждебност и нападения срещу религиозни или верски групи, довели до много смъртни случаи и наранявания, и че безнаказаността и липсата на защита за малцинствените религиозни или верски общности продължават да бъдат повод за безпокойство;

116. Се противопоставя на всяко законодателство, което наказва лицата за промяна на тяхната религия или убеждения; изразява дълбока загриженост във връзка с факта, че в резултат на такова законодателство лица в някои държави са застрашени от лишаване от свобода или дори от смъртно наказание; също така изразява загриженост относно факта, че лицата, които са отхвърлили или променили своята религия, са подложени на социална враждебност под формата например на насилие и заплахи; се противопоставя на законите, които наказват изрази, считани за богохулни, клеветнически или обидни за дадена религия или за религиозни символи, личности или чувства; посочва, че тези закони не са в съответствие с приетите международни стандарти за правата на човека; осъжда разпоредбите на закона за богохулството в Афганистан, Бангладеш, Египет, Пакистан и Саудитска Арабия, които предвиждат наказания като лишаване от свобода и смъртно наказание;

117. Приветства отправените неотдавна покани за представяне на предложения в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека, които да отдават приоритет и подкрепят действията на гражданското общество с цел борба с дискриминацията, основана на религия или убеждения; насърчава ЕС да подпомага приобщаващите усилия с оглед на провеждането на межкултурен и междурелигиозен диалог и сътрудничество на различни равнища с участието на ръководители на общностите, жени, млади хора и представители на етническите малцинства, с цел да се насърчи укрепването на мира и социалното сближаване; призовава ЕС и държавите членки да разработят схеми за предоставяне на безвъзмездни средства за защита и насърчаване на свободата на религията и убежденията в държавите, където това право е застрашено в най-голяма степен;

118. Приветства ангажимента на ЕС да насърчава правото на свобода на религията или убежденията в рамките на международни и регионални форуми, включително ООН, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), Съвета на Европа и други регионални механизми; насърчава ЕС да продължи да внася ежегодната си резолюция за свободата на религията и убежденията в Общото събрание на ООН и да подкрепя мандата на специалния докладчик на ООН по свободата на религията и убежденията;

Сряда, 11 декември 2013 г.

Права и овластяване на жените и децата

119. Изразява пълната си подкрепа за работата на ООН за защита на правата и овластяване на жените; насърчава ЕС да предприеме кампания, насочена към политическото и икономическото участие на жените, и да подкрепя инициативи срещу основаното на пола насилие и убийствата на жени; подкрепя изпълнението на плана за действие на ЕС относно равенството между половете и овластяването на жените в областта на развитието; призовава делегациите на ЕС въведат конкретни мерки по отношение на ролята на външното подпомагане и сътрудничеството за развитие в стратегиите си на местно равнище за изпълнение на насоките на ЕС за борба с насилието срещу жените и момичетата и с всички форми на дискриминация срещу тях, включително принудителните бракове; подчертава, че ролята на Комисията и на държавите членки в тази област, както в Европейския съюз, така и извън него, не следва да обхваща единствено борбата с насилието срещу жените във всичките му проявления: физически, психически, социални, икономически, и че следва да се отдаде приоритетно значение на необособеното по полов признак образование от най-ранна възраст; настоятелно призовава Комисията и Съвета допълнително да насърчават третите държави да вземат под внимание правата на жените при изготвянето на националното законодателство и да следят за надлежното прилагане на всички съответни разпоредби;

120. Отново изтъква, че осъжда злоупотребите и всички видове насилие по отношение на жените, включително домашното насилие; ето защо призовава всички държави — членки на Съвета на Европа, да подпишат и ратифицират Конвенцията относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените и домашното насилие, както и призовава ЕС да се ангажира с процеса на присъединяване към Конвенцията, с цел да се осигури съгласуваност между вътрешната и външната дейност на ЕС по отношение на насилието срещу жените; подчертава значението на провеждането на информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността в общностите, в които гениталното осакатяване на жени, сексуалните злоупотреби с млади момичета, ранните и принудителните бракове, убийствата на жени и други нарушения на правата на човека, основани на пола, са често срещана практика, както и че е важно в подготовката и провеждането на тези кампании да се включат защитниците на правата на човека, които вече се борят за прекратяване на тези практики; насърчава ЕСВД и държавите — членки на ЕС, да продължават да търсят решение на въпроса за гениталното осакатяване на жени в рамките на своя политически и стратегически диалог с партньорските държави, в които тази практика все още се среща;

121. Призовава ЕС допълнително да защитава репродуктивните права и подчертава необходимостта тези политики да бъдат заложили в основата на сътрудничеството за развитие с трети държави; решително осъжда позорната практика на генитално осакатяване на жени в някои части на Африка, убийствата на честта, основаните на пола аборти и насилствените бракове; напомня за важните заключения, формулирани в рамките на Международната конференция за населението и развитието в Кайро;

122. Подкрепя инициативата „Образованието на първо място“ на генералния секретар на ООН, тъй като достъпът до образование повишава защитата срещу заплахы за бъдещето на момичета, например ранни бракове и ранна бременност, ХИВ, бедност, домашно и сексуално насилие, и намалява детската и майчината смъртност;

123. Призовава за активизиране на усилията с оглед на възможно най-пълноценното постигане преди изтичане на сроковете на Целите на хилядолетието за развитие, свързани с равенството между половете, здравословното състояние на майките, достъпа до подходящи системи за здравеопазване и образование и правата, свързани със сексуалното и репродуктивното здраве, особено за най-уязвимите групи като момичетата и младите жени, въз основа на твърд ангажимент от страна на правителствата да усъвършенстват механизмите за отчетност и контрол за съществуващите задължения по отношение на правата на човека, да насърчават достъпа до правосъдие за всички и да осигурят ефективното участие на всички, включително на хората в най-маргинално и неравностойно положение, в развитието, вземането на решения и тяхното прилагане; настоятелно препоръчва да се включи отделна цел за правата на жените и равенството между половете в Целите на хилядолетието за развитие за периода след 2015 г. със силен акцент върху сексуалното и репродуктивното здраве и свързаните с него права;

124. Настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират, че процесът по прегледа на Международната конференция за населението и развитието (МКНР+20) ще доведе до цялостен преглед на всички аспекти, свързани с пълното упражняване на сексуалните и репродуктивните права, и да потвърдят, че към въпроса за правата, свързани със сексуалното и репродуктивното здраве, за всички се прилага решителен и прогресивен подход, който е в съответствие с международните стандарти в областта на правата на човека и който призовава за по-висока степен на отчетност по отношение на постигането на целите; също така ги призовава по-конкретно да гарантират, че процесът, свързан с прегледа, се провежда с широко участие и дава възможност на различните заинтересовани страни, включително гражданското общество, както и жените, юношите и младите хора, да участват пълноценно; припомня, че рамката за този преглед трябва да се основава на правата на човека и трябва да съдържа специален акцент върху сексуалните и репродуктивните права;

125. Изразява дълбоката си загриженост относно проблема с изнасилването; изразява съжаление във връзка с изключително високата степен на безнаказаност при изнасилвания в страни като Индия и Пакистан;

Сряда, 11 декември 2013 г.

126. Осъжда широкото използване на сексуалното насилие и изнасилването като оръжие за водене на война, особено в региона на Големите езера в Африка; насочва вниманието към факта, че в Римския статут свързаните с пола престъпления и престъпленията с упражняване на сексуално насилие са включени сред военните престъпления, престъпленията срещу човечеството или деянията, съставляващи геноцид или изтезания; в този контекст посреща със задоволство Резолюция № 2106 (2013 г.) на Съвета за сигурност на ООН за предотвратяване на сексуалното насилие по време на конфликти, приета на 24 юни 2013 г., в която се потвърждава, че МНС играе ключова роля в борбата срещу безнаказаността при сексуални престъпления и престъпления, основани на пола; призовава ЕС да подкрепи цялостното прилагане на тези принципи; потвърждава също така ангажимента на ЕС за интегрирането на правата на човека и равенството между половете в мисиите по линия на ОПСО в съответствие с историческите резолюции № 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността;

127. Призовава ЕС да отдаде приоритетно значение на борбата с трафика на хора; подчертава необходимостта от разглеждане както на вътрешните, така и на външните аспекти, при предприемането на действия по отношение на трафика на хора; насърчава държавите членки да прилагат Директива 2011/36/ЕС и Стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора за периода 2012—2016 г.;

128. Призовава за всеобщо ратифициране на Конвенцията на ООН за правата на детето; призовава Комисията и ЕСВД да предприемат действия по отношение на правата на детето, като се обърне специално внимание на насилието срещу деца, по-конкретно на въпросите, свързани с принудителния детски труд, браковете с деца, вербуването на деца от въоръжени групировки, тяхното разоръжаване, рехабилитация и повторна интеграция, както и да включат въпроса за обвиненията в магьосничество срещу деца в програмата за диалозите в областта на правата на човека със съответните държави; подчертава значението на извеждането на преден план на правата на детето в рамките на външната политика на ЕС;

129. Подчертава необходимостта от полагане на повече усилия за изпълнение на преразгледаната стратегия за прилагане на насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти; насърчава ЕС да запълбочи още повече сътрудничеството си със специалния представител на ООН за децата, засегнати от въоръжени конфликти; приветства откриването през 2012 г. на нов бюджетен ред за финансиране в помощ на децата, засегнати от конфликти, чрез предоставяне на хуманитарна помощ, която осигурява достъп до образование в извънредни ситуации;

130. Припомня своите предишни препоръки за подобряване на собствените си процедури по отношение на въпроси, свързани с правата на човека, и за активизиране на усилията си за ефективно интегриране на правата на човека в своите структури и процедури; изразява съжаление, че няма подобрения по отношение на пленарните разисквания и резолюциите относно случаите на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава, както и по отношение на свързаните с тях последващи действия; приветства усилията за подобряване на сътрудничеството с националните парламенти на държавите членки по въпросите на правата на човека;

o

o o

131. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, специалния представител на ЕС за правата на човека, правителствата и парламентите на държавите членки и на държавите кандидатки, Организацията на обединените нации и Съвета на Европа, както и на правителствата на държавите и териториите, упоменати в настоящата резолюция.
